

eksisterer en Lov af den Besskaffenhed ikke for Eiden.

Ordføreren: Jeg vil blot bemærke ved dette og de 2 andre lignende Punkter, at det er en Selsfølge, at Afstemningen skeer under den Forudsætning, at den paagældende Deel af den anden Lov vinder Thingets Bisald. Forøvrigt har jeg Intet at bemærke.

Formanden: Jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at Formodningen jo vel er for, at Indholdet af det Lovforslag, som er forelagt Thinget, da der ikke til denne Sag er stillet noget Ændringsforslag, ogsaa vil vinde Thingets Bisald. Der er kun det Tilfælde at tænke sig, at man vel kunde billige Indholdet af Skatteloven med Hensyn til den Henviisning, der er skeet, men at man dog tillige kunde være imod hele Loven om Ophævelsen af flere ældre Skatter, og saa vilde man rigtignok være i en uheldig Stilling; men jeg troer, at naar man kommer til anden Behandling af den nævnte Lov, vil det vistnok vise sig for Thinget, om der kunde være en saadan Udfigt, som den nævnte, og hvis en saadan Udfigt da viser sig, saa maatte man jo vistnok holde denne Sag tilbage saalænge.

Da Ingen ønskede at yttre sig over Paragraphen, gif man over til Afstemning, hvorved

1) § 7.

Af de, geistlige Embedsmænd beneficerede, Jorder og Tiender, m. v. ville Hartkornsskatter og øvrige Byrder for Fremtiden være at bære efter de almindelige Regler, i Overensstemmelse med Loven om Ophævelsen af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordeling af Bederlaget herfor, § 6, uden at det i § 4 ommeldte Bederlag derfor tilstaaes.

Hvad angaaer de, andre Beneficiarier med Geistligheden, tillagte Jorder med privilegeret Hartkorn, vil Beløbet af den forøgede Landstat aarligt blive godtgjort de nuværende Beneficiarier af Statskassen for deres Embedstid, forsaavidt Jorderne ei tilhøre en Commune eller Stiftelse, hvem denne Godgjørelses Udredelse i saa Fald paaligger.

blev vedtaget eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Dermed er dette Affnit affemt og vi gaae over til det næste Affnit, som efter Overveelse med den ærede Ordfører er bestemt at skulle indbefatte §§ 8, 9 og 10. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren: Saaledes, som af Udvalgets Betænkning fremgaaer, har der viist sig forskellige Anskuelser blandt Medlemmerne i Udvalget i Henseende til § 8 og det første Affnit af § 9, og ihvor magtpaaliggende vi end ansee det, at denne Lov nyder Fremme, have vi dog anseet det for vor Pligt, at udtale Grundene for de forskellige Meninger, for at bringe dem under Overveelse. Med Hensyn til § 8 skal jeg kun tilføie, at de Bemærkninger, som den meget ærede femte Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted) gjorde ved Indholdet af § 8, stadfæste Anerkjendelsen af det Unaturlige i det Privilegium, hvorom der handles i § 8, og at derfor Regjeringen siden 1770 ikke har forundt Grevskaber og Friherkaber det omhandlede Frihedshartkorn. Jeg skal indskrænke mig til disse saa Bemærkninger.

Ørsted: Skjøndt jeg, efter at have udtalt mig om Loven i sin Heelhed, ikke skal opholde mig længe ved de enkelte §§, kan jeg dog ikke andet end gjentage, at jeg troer, at det er aldeles urigtigt, at Grever og Friherrer uden alt Bederlag miste en Frihed, hvortil de have en lovlig Adkomst, fordi den er givet dem af den højeste Magt i Staten. Den har heller ikke, uagtet den i de senere Forhold viser sig som mindre naturlig, fra først af været aldeles ubegrundet, og der laae uden Tvivl en stor politisk og for Folkets Interesse ikke uvigtig Hensigt til Grund med Stiftelsen af den grevelige og friherrelige Stand, der som bekendt var en af Griffenfeldts Conceptioner. Det var en Stand, der blev stiftet for at danne en Modvægt mod den ældre Adel, der tilegnede sig en Høiherd, der var uafhængig af den kongelige Magt, hvilken paa den Tid stod i noie Samklang mod Folkets Interesser. Senere har Regjeringen vistnok fundet det urigtigt, at forunde nyt Frihedshartkorn, men har derimod anseet sig uberettiget til at tage de ældre Friheder tilbage. Disse Friheder vare engang lovligt erhvervede og under en Regje-